

Ц П Л Е Н А :

За Дрву Гору на годину 8 круна, на по године 4 круне.
 За Аустро-Угарску, Босну и Херцеговину на годину 12 круна по године 6 круна.
 За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.
 Преплата се прима само у год. и полугодишњим роковима.
 Поједини број 20 хелера.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Преплата се шаље поштом у средно администрацији „Глас Црногора“ на Цетиње, а комо је наручије, г. Перу Рамада новају, К. Ц. агенту у Котор.
 Допис се шаљу Уредништву. Рукописи се не враћају.
 За огласе плаћа се: за сваку ријеч или за број од пет цифара по 4 хелера за први пут, а за сваки даљи пут по 2 хелера.

Власник: Државна Штампарија

Издаје суботом

Главни уредник: Милош Живковић

СЛУЖБЕНИ ДИО.

МИ

НИКОЛА I.

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра унутрашњих дјела, по саслушању Нашег Министарског Савјета, а на основу члана 59. Устава, члана 9. закона о пословном реду у Народној Скупштини, члана 2. закона о изборима народнијех посланика и обзиром на члан 38. истог закона, ријешили смо и рјешавамо: Пошто је Народна Скупштина, сазвата у редован сазив за 1906. годину, а у својој 13. сједници од 18./11 т. г. одлучила:

Да се избори народнијех посланика цетињске, пјешивачке и доњоморачке капетаније униште, а нареду нови избори за то: што је при изборима у цетињској капетанији: 1.) владао неред противно члану 38. закона о изборима народнијех посланика; 2.) што се одбор огријешило о члан 22. истог закона, јер је на дан самог избора уписао у списак три бирача, а двадесет и једног није; 3.) што је бирачки одбор допустио, да око бирачког стола сједе људи, који нијесу припадали бирачком одбору, противно члану 31. изборног закона; 4.) што је бирачки одбор допустио неким присутним при избору посланика а противно горенаведеном члану изборног закона, да утичу на гласање у корист једног кандидата; 5.) што је бирачки одбор прекидао гласање и бројио гласове, бојећи се да број гласова једног кандидата не промаши гласове другог противкандидата, те тим начином учинио, да неки бирачи нијесу хтјели више да чекају на њихов ред, те су отишли својим кућама;

У капетанији пјешивачкој због тога: 1.) што капетан није поступио по наређењу чл. 16. (став први), чл. 17. (став први), чл. 18. (став други) и чл. 19. закона о изборима народнијех посланика; у бирачки списак уводио је сам капетан са писаром бираче, а не с кметовима у смислу чл. 17. (став први) закона о изборима, а изоставио до педесет правних бирача; бирачки списак није изложио како наређује члан 18. истог закона, нити шиљао кметовима објаве према наређењу чл. 19. истог закона; 2.) што је капетан одузео право гласа неким бирачима због старости, што није смјело бити; 3.) у агитацији је помињато име Владаоца на штету противкандидата; агитовало се обећањима, да ће им се школа подићи; 4.) што је један активни официр агитовао за изабраног, те је то

бацило сумњу, да је истоме за то обећана награда; 5.) што се на дан избора могло познати на главарима, да хоће да натуре бирачима своје мишљење у избору, и да је једног бирача молио капетански писар, да гласа за изабраног посланика; 6.) што је капетан питао у бирачкој соби једног бирача, да ли ће гласати једног или другог од два истакнута кандидата, а тим наводио, као да не може бити и трећи кандидат;

У капетанији доњоморачкој: 1.) што је бирачки одбор допустио једном бирачу, да гласа на ужем избору, који није био гласао на првом, биљежећи истог једновремено, да је гласао и на првом избору противно члану 34. став трећи закона о изборима; 2.) што је бирачки одбор јавио капетану, да морају доћи и гласати два бирача, који су на првом избору гласали за противкандидата изабраног, па последице пошли својим кућама, — значи принуда је учињена противно члану 34. изборног закона, те су позвани дошли и гласали за изабраног кандидата, —

Наредити:

Да се обзиром на горњу одлуку Народне Скупштине на дан 3. децембра 1906. године изврше нови избори у капетанијама: цетињској, пјешивачкој и доњоморачкој, а за четворогодишњу скупштинску периоду: 1906., 1907., 1908. и 1909. годину.

Наш Министар унутрашњих дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 23. новембра 1906. г.

НИКОЛА с. р.

Министар унутрашњих дјела.

Мих. Ивановић с. р.

МИ

НИКОЛА I.

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Предсједника Нашег Министарског Савјета, Нашег Министра Иностранних Дјела, а по саслушању Нашег Министарског Савјета постављамо:

за члана Државног Савјета, са мјестом по старешинству, Лазара Мијушковића, министра на располагање.

Предсједник Нашег Министарског Савјета, Наш Министар Иностранних Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 24. новембра 1906. год.

НИКОЛА с. р.

Предсј. Мин. Савјета

Министар Иностр. Дјела

М. Радуловић, с. р.

МИ

НИКОЛА I.

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Предсједника Нашег Министарског Савјета, Нашег Министра Иностранних Дјела, а по са-

слушању Нашег Министарског Савјета постављамо:

за члана Државног Савјета Андрију Радовића, министра на располагање.

Предсједник Нашег Министарског Савјета, Наш Министар Иностранних Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 23. новембра 1906. године.

НИКОЛА с. р.

Предсј. Мин. Савјета

Министар Иностр. Дјела,

М. Радуловић, с. р.

МИ

НИКОЛА I.

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Правде постављамо:

за члана Великог Суда, по старешинству које је у истом заузимао, Лабуда Гојнића, министра на располагање.

Наш Министар Правде нека изврши овај указ.

Цетиње, 24. новембра 1906. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Правде

М. Раичевић, с. р.

МИ

НИКОЛА I.

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Правде постављамо:

за члана Великог Суда, по старешинству које је у истом заузимао, Мила Дожића, министра на располагање.

Наш Министар Правде нека изврши овај указ.

Цетиње, 24. новембра 1906. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Правде

М. Раичевић, с. р.

МИ

НИКОЛА I.

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра унутрашњих дјела ријешили смо и рјешавамо:

да се командиру Ђуру Јововићу, предсједнику општине вароши Никшића, на основу члана 21. закона о чиновницима грађанског реда, уважи оставка, коју је поднио на државну службу.

Наш Министар унутрашњих дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 20. новембра 1906. г.

НИКОЛА с. р.

Министар унутрашњих дјела,

Мих. Ивановић с. р.

МИ

НИКОЛА I.

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

Ика Влаховића, поштара-телеграфисту IV-те класе, при поштанској телеграфској штацији цетињској, за поштара-телеграфисту исте класе на Виру — по молби.

Стева С. Јовићевића, поштара-телеграфисту VI-те класе при поштанско-телеграфској штацији на Виру, за поштара-телеграфисту исте класе на Цетињу, по потреби службе.

Цетиње, 24. новембра 1906. год.

НИКОЛА с. р.

Министар унутрашњих дјела,

Мих. Ивановић с. р.

Записници сједница Нар. Скупштине

ЗАПИСНИК

од 15. новембра 1906.

Х редовни састанак редовног сазива Народне Скупштине.

На дневном је реду извјештај анкетне комисије оспорених мандата у капетанијама: Цетињској, Пјешивачкој и Доњоморачкој.

Почетак у 9 сати изјутра.

За министарским столом Министар Финансија и Грађевина, г. Митар Ђуровић.

Потпредсједник отвара X редовну сједницу и позива посланике, да изволе саслушати записник IX сједнице.

Секретар Павићевић чита записник IX сједнице.

Потпредсједник пита, има ли ко што примјетити на прочитани записник на које се питање нико не пријављује.

Потпредсједник изјављује, да се записник усваја без примједба, на даље позива Скупштину, да изволи саслушати неке молбе и жалбе.

Секр. Павићевић чита молбе и жалбе и то:

Шутана Јанковића оvd. који се жали противу власти, што му је кућа за дуг његова сина одузета;

Поруч. Блажа Божовића с друштвом из Пипера односно сувишног броја унисане дјеце у њиховој школи, у којој трабе још једног учитеља на рачун државни;

Сава Капићића с Угања против бившег Министра Финансија и Управе Монопола Дувана због некаких најмљених клеветника и неистините онтујбе, са чега је лишен чина владиног повјереника у Монополу Дувана;

Стевана Свјетлоће из Добротског Села, који се жали на Обл. Суд, што му неку парницу не рјешава у току 3 године, а поред четири наређења Министра Правде;

Стевана Оташевића с Његуша, који се жали да је затворено петнаест кућа — крчама с Крста до Буковице за већи обрт у варошима;

Ком. Ника Пулевића из Пипера, у којој се жали, да су судови преначили тестаменаг пок. Јова Пулевића;

Марка Андрића, оvd. који се жали, да га је глобио предсједник оvd. општине кр. 20. — и забранио му касански рад, због тога, што није могао на вријеме подмирити дужитеље;

Свештеника Сава Чукића с друговима из Андријевице, који се жале на неуредност свештеничких плата, на траже повишице исте;

Телеграфских ђака са штације у Колашину, који моле за неку плату, пошто се уче као питомци већ 7 мјесеци;

Новице Јововића из Пиве, по којој се жали на бриг. Јока Хаџића, што му је брата Крста, официра у оставци, везао и окована спровео у тамницу због тога, што није хтио пушку примити;

Официра Јована Шутућа, из Никшића, који се жали на суд због неке парнице око његове земље;

Тодора Шукловића из Требаљева, који се испред општине жали, да су главари код њих подијелили комуне за мито.

Командира Живка Ђокова с друштвом, који испред Морачана и Ровчана моле, да се обвезни рад њихов употреби на њихове путеве;

Захарије Вуисића из Колашина, који моли за неку макар и послужитељску службу при Суду, пошто се, као слабог здравља, радом не може издржавати;

Вучића Радоњића из Куча, који се жали на Министарство Финансија због неког новца, који му дугује баталион пиперски; и

Паја Падића из Шавника, који се телеграфично жали на кап. Топаловића, износећи га као недошљедна, неморална и нечовјечна.

Потпредседник изјављује, да ће се прочитане молбе и жалбе послати дотичном одбору на преглед, па моли посланике да изволе саслушати једну телеграфску честитку.

Секретар Павићевић чита телеграфску честитку Љуба Павића из Шавника у којој истиче манифестације, које су чињене приликом ослобођења великошколске омладине, и честита рад народних посланика.

Председник обраћа се посланицима с молбом, да изволе саслушати изјаве г. г. министара на послате им интерпелације и питања.

Секретар Павићевић чита изјаве и то: Министра Финансија и Грађевина, г. Митра Ђуровића који изјављује да ће на интерпелацију г. г. Сима Шобајића одговорити, кад Народна Скупштина одреди дан претреса;

Министра Унутр. Дјела, г. Михаила Ивановића, који изјављује да ће на интерпелацију г. г. Митра Вукчевића и попа Крста Поповића одговорити у року од десет дана.

Министра Војног г. ком Данила Гагала, који изјављује, да ће на интерпелацију г. г. попа Војина Поповића одговорити у најкраћем року.

Потпредседник моли посланике, да изволе саслушати предлог посланика Спасоја Радуловића.

Секретар Павићевић чита предлог Радуловића, у којему се предлаже, да се манастирске земље и гора продају и да се уреди црквена банка.

Потпредсед. каже, да ће се овај предлог упутити дотичном одбору, па изјављује, да се прелазни на дневни ред.

Вулетић тражи општу напомену прије преласка на дневни ред, па каже, да је неко послао телеграф „Народној Мисли“ у којему се каже, да је вирилец Вуковић назвао министарство Мијушковића лупежима, па предлаже, да се председништво постара, како се не би лажни гласови распростирани и да се та вијест демантује.

Ј. Спасојевић изјављује, да се председништво не може у то мијешати нити одговарати за оваку ствар.

Председник пита, је ли то посланик саопштио „Народној Мисли“?

Дожић каже, пошто је та ријеч пала у Скупштини, председништво има могућност да то демантује.

Председник каже, да тако није изнесено у записнику и стенографским биљешкама, што је вјероватније и истинитије од таквих гласова, па тражи, да се упозори на члан, којим се председништву ставља у дужност тако што демантовати.

Потпредсед. је мишљења, да ће уредништво „Народне Мисли“ примити изјаву заинтересованих, и да ће поклонити пажњу истини, па наставља, да није вриједно председништву званично демантовати измишљотине него то треба да учини г. Мијушковић или г. Вуковић.

Дожић каже, да је министарство Мијушковића названо лупежима и то на јучерашњој — по телеграфу — дебати, а дебате се не воде по кафанама, него у Скупштини, па тврди, да је председништво дужно то демантовати.

ЛИСТАК

ВАЖНОСТ ВОЋА.

Пише: Милосав М. Дедовић. 1.)

Да би излагање најважнијих грана привреде, које су за нашу земљу од велике користи, могли прегледније изнијети, ми ћемо понаособ говорити о свакој грани за себе.

1. Воћарство.

О самој важности воћарства по Црну Гору не треба ни говорити, јер је оно у стању, ако се рационално гаји, изабавити нашег пољопривредника из очајног положаја. Користи од воћарства многобројне су, како за појединца, тако и за опште. Свеже воће употребљава се за домаћу потребу, а да имамо путева, још и за извоз, а суво воће опет за домаћу потребу и као трговачки предмет. Укувано воће, као неклез, слатко и други мацуни, за тим ракија шљивовица, јабуковача, воћна вина, ликери, сирће (оцат) и т. д. — све ово за домаћу потребу као и за извоз. — Даље, воће се употребљава као сточна храна. Дobar дио наше налазе пчеле на воћном цвијету, а младо свињче успјешно се развија у воћњаку.

Осим ових непосредних користи воћарство има и својих посредних користи, јер оно утиче на правилност и ублажавање климе, прочишћује ваздух, пољепшава земљишта и предјеле, чува врлетна мјеста од одроњавања, а много и благо-

Председник каже, да је доста, што записници од председништва излазе у „Гласу Црногорца“, а излазиће стенографске биљешке, па наставља да председништво нико не може сматрати за полицију.

С. Пилетић каже, да нигдје то не стоји, да председништво демантује такве гласове као што је — каже — било таквог безуспјешног потраживања и у српској Скупштини, па предлаже, да се пријеђе на дневни ред.

Потпредсед. тражи, да Скупштина ријешити једно питање прије него се пријеђе на дневни ред, а то је: да ли прима Скупштина, да сваки члан анкетне комисије чита свој извјештај, или да се избере одбор за један општи извјештај, који ће се изнијети пред Скупштину.

Вулетић предлаже или да се анкетна комисија састане и донесе општи извјештај, или да појединци од те анкетне комисије своје извјештаје предаду верификационом одбору.

Др. Марушић тражи, да се ово питање не одлаже и да га што прије види, ко је законити народни посланик.

С. Пилетић не слаже се, да се извјештаји анкетне комисије шаљу верификационом одбору, пошто је одбор по тим предметима свршио ствар, па би сувишно било, да му се то поново намеће, него је комисија свој задатак свршила, а то треба Скупштина да ријешити.

Ј. Спасојевић каже, да анкетна комисија може посебно донијети своје извјештаје, и Скупштина да ријешити и то одмах може ли се који мандат усвојити или не, и износи једину погрешку, што је један члан верификационог одбора ушао у ту анкетну комисију.

Ј. Тошковић изјављује да појединци из анкетне комисије пошто су вршили само ишљећење не могу поднијети реферат Народној Скупштини, па предлаже одбор који ће те извјештаје прегледати и поднијети извјештај Скупштини, а не слаже се, да верификациони одбор буде и анкетни, пошто је он свој посао свршио.

По овом предмету у подужој дебати узимају даље учешћа: Церовић, Гардашевић, Бакић, Др Марушић, Пилетић, Вулетић, Ристо Поповић, Ј. Пламенац и Спасојевић.

Гојнић између објашњења у дебати истиче, као највећу неоправданост да су се на мјестима оспорених мандата шљала заинтересована лица, управо инспектори дотичног мандата, па у прилогу тога напомиње, да је мандат Лазара Мијушковића ишљећивао Симо Шобајић, који се у Скупштини изјаснио да је био на штету тога мандата.

Тошковић примјећује Гојнићу да није право казао да су за ишљећнике оспорених мандата послата заинтересована лица и инспектори, јер то не би смјела учинити Народна Скупштина.

Потпредседник каже, да је о томе требало прије говорити.

Шобајић не признаје, да је рекао за мандат Мијушковића оно што Гојнић износи, него: колико је год пазио Мијушковић на мој мандат, ја сам дванут више пазио на његов.

Вукчевић тражи, да се пријеђе на дневни ред.

Потпредседник износи три мишљења односно анкетне комисије, њихова извјештаја и рјешења Народне Скупштине.

творно утиче на душу и јачање људских врлина. И пошто нам све ово воћка пружи, на пошљетку нам даје још и дрво за техничко-грађевинске и занатлијске цијељи, као и материјал за гориво.

2. Подјела воћа.

Воће се у главном дијели у четири групе, и то:

а) *Јабучасто*, гдје спада: јабука, крушка, гуња (дуња), оскоруша и мушмула;

б) *Кошничаво*, шљива, трешња, вишња, кајсија, бресква и дренина;

в) *Љускаво*: орах, бадем, љешник, и питоми кестен;

г) *Јагодасто*: јагода, купина, малина, огроза, рибизла, дуд (мурва), винова лоза и смоква.

3. Грађа воћке.

Да би даље излагање било јасније, потребно је да се упознамо са појединим дијеловима воћке, те за то ћемо и поменути њене само главније дијелове, и то: *коричен*, *стабло* и *круну*. На коријену разликујемо главну-сржну жилу, споредне жиле, жилице сисалице и водопије. Онај дио, што спаја коријен са стаблом, зове се врат.

Кад пресијечемо стабло — дебло, које је с поља покривено *покожицом* у младости и кором у старости, која чува унутарње органе од спољашњих повреда — наилазимо на праву *кожу*, чији се најмлађи дио зове *лука*, кроз коју пролази зрно хранљиви сок *справлен* у лишћу — долазимо до *дрвоцине*, чији је опет горњи дио — *бакува*, која се ства-

Вулетић износи односно истога четири мишљења.

Потпредседник оглашује, да је већином Скупштине примљено да сва три лица анкетне комисије изведу општи извјештај, који ће један извјештај између њих пред Скупштином читати и да ће по томе извјештају донијети коначно рјешење.

Потпредседник закључује сједницу, а извјештава Скупштину, да ће се друга заказати објавом на плочи са дневним редом, — па пита на ком је стадијуму нацрт адресе.

Спасојевић тражи, да председништво на дотичној сједници одреди за заказату сједницу дневни ред.

Потпредседник каже, да су председници одбора и одсјека дужни извјештавати председништво о свом раду.

Тошковић примјећује да записници не излазе тачно и у смислу говорника.

Секретар Павићевић примјећује да већина говорника исправљају и стенографске биљешке и свој говор, те тијем и стил мијењају што не смјеје бити. —

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО.

Дворске и дипломатске вијести.

— На Цетиње је данас приспио из Котора Фелдмаршал-лајтнант Г. Ернест Идицук, командант ратног пристаништа и утврђења у Котору. Његова Преузвишеност Г. Фелдмаршал-лајтнант са Његуша до Цетиња довео се на дворским колима, и данас у 4 часа по подне Његово Краљ. Височанство Књаз Господар благоволио је примити га у аудијенцију. Том приликом је Г. Фелдмаршал-лајтнант заблагодарио на одликовању орденом Даниловим I степена са лентом, којим је одликован приликом боравка Његовог Краљ. Височанства Књаза Нашљедника у Дубровнику, гдје је Г. Фелдмаршал-лајтнант био одређен Њ. Кр. В. Књазу Нашљеднику на службу за цијело вријеме Његовог боравка у Дубровнику.

Вечерас је у част Г. Фелдмаршал-лајтнанта гала ручак у Двору.

Препорођена Црна Гора

Под овим натписом „Цариградски Гласник“ доноси овај чланак:

Догађаји, извршени за ову пошљедњу годину у Црној Гори, а увјечани ових дана доласком новогара нацртаја на владу, ударили су здраву основицу препороду Црне Горе. То је изван сваке сумње; шта више, могло би се слободно рећи да је тај препород извршен, у форми и приправним мјерама, разумије се, само што сада ваља ишчекивати плодове његове у благаостању народном, у просвијетљености његовој и, уопште, у извођењу нове унутарње и спољне управе.

Промјена ова, у свакоме погледу, занимљива је и поучна. Само једна прелаз-

ра из камбиума и кроз коју се осмотичким путем неће несправљен хранећи сок — долазимо најзад до доњег дијела дрвоцине, а то је до сржи.

На круни разликујемо: гране, границе, легорасте и водене млазове. На гранама, границима и легорастима најважнији су пунољци. Пунољци има: живих, слијепих и мјешовитих. Из живих се развија цвијет, а по томе род; из слијепих легораста и лишће, а из мјешовитих лишће и цвијет.

4. Клима, земља и положај.

Све веће не захтијевају једну исту климу, земљу и положај. Што се тиче климе, коју поједине врсте воћа изискују, напомињемо ово: јагодичасто ниско воће успијева по највећим висинама, гдје иоле воћке могу да напредују. Врло далеко допиру по гдје које сорте трешања и вишања, па и лијеска. За овијем виђају се по неке простије сорте јабучастог и кошничавог воћа. Орах може да се сади на вишим и нижим мјестима. У опште, све привредно воће може код нас да успијева.

Што се пак земље тиче може се рећи, да: што је земља дубља, у толико је боља, јер се жиле могу лакше распростирати на све стране, и из разних дубина њених храну црпсти. Па и физичке и хемијске особине земље морају се узети у обзир, јер многе воћке не могу да успијевају ни у сасвим тешкој и тврдој, ни у сасвим лакој и пјесковитој земљи; нити опет може ваљано напредовати на поским земљама, као ни на мочарним и тресетним.

на влада и само једна година, од како је уведена у живот основни закон земљско, требале су да одрже везу између старог и новог доба, па да дође на земљску управу једна чисто народна влада. То што је напредни дух у Црној Гори извршио у року од непуње једне године, то је до сад ишло десетинама година у другим већим и богатијим и просвијетљенијим државама, у којима, и поред добрих и старих устава, народ није још у стању да дође до испуњења својих захтјева и воље него се једнако рве с тежњама да се сузе његова права, при чему управници највише налазе помоћи у немару и неразумијевању својих потреба и права код самога народа и његових првака. Заостала у томе погледу иза других, Црна је Гора једним кораком, без умора, стигла своје другарице у пошљедњем тренутку и, тако рећи, преко ноћ нашла се с њима на једном степену, готова да по сад упоредо греде с њима.

Поред других доказа, овакав изненадни прокрет у Црној Гори најбољи је доказ зрелости народа и његових првака и пријеке потребе да се из основе измени ранији начин управе земљом и народом. И ако се ни по чему не може рећи да је земља постепено припремана на промјену основног закона, ипак, поред умјесних замјерења за ранији начин управе, мора се признати да се у добар час раскрстило са преживјелим стањем и прилагодило се новоме духу времена, давањем земљи основног закона и пуштањем да ствари иду својим природним током.

Колико је год у свима круговима, у земљи и на страни, радосно дочекан љански прокрет у Црној Гори, ипак их је мало који су били прави познаваоци прилика у Црној Гори и који су могли претпостављати овако брзо избијање на површину народне свијести, пред којом се морало склонити у крај све оно што је било назадно и преживјело. Први покушај за увођење новог живота, нашао је одзив у цијелој земљи, као удар искру у камену, захваљујући школованим синовицама земље, бистрини народа, и његову познавању свога људског достојанства. То, и многи други сложени узроци, учинило је те је у добро затвореном суду тако брзо узаврела свијест, да је, при првом пробном отварању, прелила на све стране. Тако се само може схватити овако брзо и срећно ријешење препорода Црне Горе.

Имајући у виду прилике које су створиле ово стање, и вјеровање да се неће ни помислити да се оно скрене с правог пута, а особито гледајући у члановима нове владе који су, нарочито с обзиром на мјесто гдје су се школовали, управо оличје напретка, ми духовним очима видимо препорођену Црну Гору: с уређеним финансијама, с напредном пољопривредом, с добрим саобраћајним средствима, с довољним бројем учитеља и школа свих потребних врста, с довољним бројем љечника и установа за народно здравље, с уредном општинском самоуправом, с вођењем послова унутра и споља како приличи, са задовољним народом у земљи и с добрим гласом на страни.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

(Одликовање). — Њ. Кр. В. Господар благоизволио је одликовати Госп. Ђока Поповића, драгоманом цар. руског консулата у Скадру, златном медаљом за ревност.

(Црквена слава у Институту Царице Марије). На Ваведене, 21. новембра, храм у Институту Царице Марије славио је, јер је томе празнику посвећен. У 9 часова почела је литурђија а послје благодарење, које је трајало до 11 часова. Служби и благодарењу присуствовао је Њег. Краљ. Височанство Књаз Господар са Књагињом Престолонашљедницом Милицом, Књагињом Наталијом и Књагињом Ксенијом. Осим тога служби су присуствовали сви страни посланици, као и већи број гвађанства оба пола. На служби и благодарењу је одговарао хор ученица, којим диригује једна ученица IV. разреда, и пјевање је било за сваку похвалу.

По свршетку службе и благодарења раздаване су награде у одабраним књижама и похвални листови одличним ученицама. Награде су раздавали Њег. Краљ. Височанство Књаз Господар и Књагиња Милица. Ученице су дочекале у сали Њег. Краљевско Височанство са химном „Убој вој нам“... а послје су отпјевале и химну Руском Цару.

Послје је настала богата закуска, и Њег. Краљ. Височанство Књаз Господар напио је здравицу Императору Руском и Царици Матери а секретар руског посланства напио је здравицу Њег. Краљ. Височанству Књагињи Милици, а Господар је наздравио г-ђици Начелници.

У 12 часова гости су се разишли а у 5 часова по подне био је концерт, који

је трајао до 7 часова у вече, на коме је одлично изведен пробран и обилат програм.

Извођење програма изненадило је све госте, којих је био пренун салон, јер се није могло очекивати од дјевојчица од 14 година да онаком брзином, лакоћом, знањем и спремом могу изводити на клавиру врло тешке ствари, које изводе само специјалисте. — У извођењу пјесама такође се видјело, да су гласови изражени и да правилно изводе најфиније акорде.

Побједу на клавиру одијела је ученица А. Петровићева а у пјесми Пејановићева и Тројановићева. Пријатно је све госте изненадило пјевање француских пјесама, које су изводиле ученице приправног разреда, које нијесу старије од од 8—10 година.

Сви су гости са концерта отишли потпуно задовољни и благодарни неуморној трудбеници Г-ици Начелници Софији Петровној, која је све госте дочекивала својом познатом љубазношћу.

Пошто су се гости разишли, ученице су се забављале у пјесми и игри до 12 часова.

(Снижене цијене дувану). Управа Монопола Дувана објављује, да је, користећи се правом датим јој у чл. 40. Закона о Монополу, снизила цијене неких врста цигарета, и то: „Немања екстра“ с устиком од плута комад по 4 паре; „Немања“ комад по 3 паре, и „Балза“ комад по 2 паре.

По овоме цијеновнику поменуте врсте цигарета почеће се продавати од 1. децембра ов. год., што се јавља потрошачима.

(† Саво Врбица, командир артиљеријски у пензији). Добио смо тужну вијест, да је један од оних храбријех ратника из потоњијех ратова, командир топиштва Саво Врбица на дан св. Арх. Михаила ненадно испустио своју племениту душу, у 76. години живота, сахрањен уз војничке почасте уз многобројно учешће народа 9. овог мјесеца.

Још године 1853. постао је Саво Врбица официр топиштва. У чувеној граховској битци Саво се је показао храбар и хитар командант, за што је одликован граховском медаљом „за храброст“.

Кад оно 1862. године би заробљен Хасан Хага са 600 Арбанаса — Саво је на Петровој Понти узвисио топ, одакле је приморао на бјегство ратни брод непријатељев који је пловио у помоћ Хасану.

У потоњем пак рату Саво је са Требјешке Главице рушио стијене Оногошта, а кад оно би опседнуто „гнијездо врх Тимора“ — тврди Бар, гдје је наше топиштво заблистало славом у борби за род свој, и Саво је одликован за храброст.

Командир Врбица је учествовао с топиштва и при напади на Лесендру, Подгорицу и Медун. Као човјека, који је јунаштво, одлучношћу, хитрином и вјерношћу био међу прима, који учествоваше под барјаком за слободу, Њ. Кр. Височанство Књаз Господар одликовао га је Даниловим и Ђорђевићским крстом и Обилића медаљом и златном споменом за службување.

Ми у покојнику губимо не само храбра ратника већ и једног од најугледнијих грађана.

Лака му слободна српска земља за коју живот свој није жалио.

(Прилози „Друштву за пот. заната и трговине у Црној Гори“). Брат Чех, госп. Фр. Фриала, велепосједник из Прага, приликом скорашњег свог бављења на Цетињу изволио је преко председника друштвенога г. Вулетича приложити за друштвену благачну *Ајшаеси франака*, а четрдесторица госп. од народних посланика преко члана Управе и секретара скупштинског г. Бакића *Круна четрдесет*. — Хвала приложницима, а г. г. посланицима није првина да се овога кориснога Друштва сјећају, јер су се господа посланици и лањске године скоро сви уписали за чланове осниваче са по 6 круна чланарине.

(Преминуо). У Буковику је преминуо Јоко Марков Раичевић. Покојник је био добар грађанин и храбар војник. У ратовима за ослобођење одликовао се храброшћу и јунаштва. Приликом опсаде Бара показао је са друговима својима необичну смјелост, одваживши се да прекине телеграфске везе између Улциња и Скадра. За храброст је био одликован Даниловим орденом V степена.

Бог да му душу прости.

(Објава). Управа општине вароши Цетиња даваће на јавнијем лицитацијама под закуп за 1907. годину: 3. децембра 1906. год. скупљање кланичне таксе; 10. децембра 1906. год. увозине и мјерачице; 17. децембра 1906. искључиво право продаје монополисаног артикала с правом на општинску бараку.

17. децембра 1906. год. биће лицитација за осветљење вароши.

Лицитација ће се држати у управиној канцеларији у канцеларијске часове.

Детаљни услови за све закупе казаће се пред саму лицитацију, а и прије у канцеларији Управе општине вароши Цетиња онијема, који би то затражили.

ТЕЛЕГРАМИ

(Бечког Кор. Бироа).

Биоград, 12 новембра (Специјалан телеграм „Гласу Црногорца“) Данас је држан велики митинг у Биограду и протествовао против управе у Босни и Херцеговини. Присутствовало је око 6.000 људи из свих странака и многе депутације из унутрашњости Србије. Митинг је поздрављен стотинама телеграма из Србије, Босне и Угарске. Многи говорници (Драгослав Јовановић, Ђорђе Јеленић и др.) оцртали су стање народа у Босни. Послије митинга демонстровали су улицама.

Пред краљевим двором приређена је била патриотска манифестација. Никаква нередица није било. Полиција је осујетила демонстрацију пред аустријским посланством.

Митинг је под предсједништвом Голуба Јањића, богаташа-рентијера, Старо-Србијанца, председника „Српске Браће“, донио ову резолуцију:

Митинг грађана српске пријестонице, свију вјера и странака, узима најживљег учешћа у несрећној судбини своје браће у Босни и Херцеговини, и шаље јој свој братски поздрав и бодрење.

Митинг једнодушно протестује пред цијелим цивилизованим свијетом против све горег поступања према народу у тим покрајинама од стране окупационе власти, које чак и просвјетним радницима, елити народној, онемогућавају боравак у њиховој отаџбини.

И ако се Србија, у своје вријеме, покорила одлукама Берлинског Конгреса, које су биле на њену грдну штету, она се тиме није одродила од тога народа. Зато митинг тражи да се и у Босни и Херцеговини примјењују позитивни закони, бар као у најпримитивнијим земљама.

У исти мах, митинг одлучује да се упути апел на новинарска удружења у Паризу, Лондону, Риму, Петрограду и Будимпешти, са молбом да и она протестују против незаконитог и неправедног поступања према њиховим српским колегама: књижевнику Петру Кочићу и новинарима: Стијепи Кобасици, уреднику „Српске Ријечи“ и Ђорђу Настићу.

Букурешт, 17. новембра. Краљ је отворио писмом парламенат; у писму је изразио жаљење што су још слаби односи између Румуније и Грчке, као и то да су румунска тражења истинита и да одговарају принципима човјечанства и мира.

Цариград, 17. новем. Султан се опоравио.

Мадрид, 17. новем. Кабинет је дао оставку.

Биоград, 17. новем. У крагујевачкој афери четири официра осуђени су на 4 до 5 година тамнице, 24 подофицира на пет година а 27 на једну годину.

Беч, 18. новем. Посланици су примили предлог комисије о реформи у изборима, која се састоји у подјели мандата, т. ј. 130 мандата, за Чехе 75, а 55 за Њемце. При гласању дошло је до свађе. Поједини посланици пошли су до председникове трибине и бацили на земљу све његове списе. Чешки посланик Клофач и њемачки Албрехт потукли су се.

Петроград, 24 нов. Цар је одобрио развод брака између војвођице Стане, рођене Књагињице Стане Црногорске, и њеног супруга војводе Ђорђа Лајхтенберга.

Биоград, 21. новем. Скупштина наставља дебату о питању набавке топова.

Рига, 21. новем. Полиција је открила депозит оружја и експлозивних материја. Нашла је 27 бомба, 30 литара динамита, 15000 фишека, 1500 револуционарних списа.

Беч, 22 нов. Ерентал, Министар Иностранних Дјела, држао је опширан говор о односима Аустро-Угарске са свим државама. У говору изјавио је, да Аустро-Угарска симпатише Црној Гори, да јој је благодонакљона и да су међусобни односи добри и исправни. —

Пешта, 23 нов. У делегацијама одобрен је буџет марине. — Неки говорници нагласили су потребу да се спреми добра флота на Јадранском Мору.

Биоград, 23. нов. Скупштина је довршила дебату о интерпелацији због топовског питања и прешла на дневни ред са 89 противу 62 гласа. —

Пешта, 24 нов. Министар војни изјавио је у делегацијама да је управа војна користила се искуством стеченим у руско-јапанском рату, да је израдила нове пољске и брдске топове, који одговарају артиљеријским захтјевима, да су пушке, са којима је војска наоружана изврсне и да су у свему учињене поправке.

Петроград, 24 нов. Увјерава се да Јапан поставља услове који се не могу испунити у погледу риболова, жељезнице, трговине, транзита и пловидбе на Амуру. — Положај изгледа тежак. Могуће је да ће доћи до прекида одношаја.

Биоград, 24 нов. Пашић је извјестио Скупштину о уговору трговачком закљученом између Србије и Бугарске.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

Јављамо свијема Књ. Управама Основнијех Школа, да је изашла из штампе:

ИСТОРИЈА ЦРНЕ ГОРЕ

за
ТРЕЋИ РАЗРЕД ОСНОВНИЈЕХ ШКОЛА

ДРУГО ПОПРАВЉЕНО ИЗДАЊЕ

Цијена 40. пара

Наруџбине треба одмах упућивати Књижари П. М. Калуђеровића, на Цетињу, која ће књиге неодложно разасиљати.

Број 349. Из Канцеларије Министарства Финансија и Грађевина. Одјелење Државна Штампарија Цетиње, 31. октобра 1906.

3—3.

Званични огласи

ОБЈАВА.

У канцеларији потписане Управе на 11. децембра ов. год. држаће се лицитација за набавку меса, хљеба, масти, уља слатког, млијека, паште, ориза, гриза, пасуља и других гасних сочива, папра, соли, кафе, цукра, чаја, вина, ракије, петролеума, штерика и сапуна потребног болници „Данило I“ за вријеме од 1 јануара до закључно 31 децембра 1907.

Ко жели лицитирати — нужна обавјештења може добити и прије дана лицитације у канцеларији потписане Управе.

Број 224.

Цетиње, 24. новембра 1906.

1—3. Управа Болнице Данило I.

ОБЈАВА

У недјељу 3. децембра т. г. даваће се у канцеларији Министарства Војног на јавној лицитацији контрати за издавање хљеба, меса и фуражи у онолико количини колико буде потребито за Дворску саражу, Војничку школу, Музику и Пионерску чету у течају од 1. јануара до 31. децембра 1907. год. Истога дана давати ће се у Војном Стану у Подгорици контрат за издавање меса потребитог за пјешадијску подофицирску школу за вријеме од 1. јануара до 1. јула 1907. год. А у команди стојеће артиљерије у Никшићу контрати за издавање хљеба, меса и остале хране и дрва у колико буде потребито за артиљеријску војничку школу, и повремене подофицирске курсеве у течају идуће 1907. год.

Лицитација ће се држати означеног дана од 8 часова изјутра до часа, којег ће руковалац лицитације одредити за сваки посебни контрат, а на два дана раније моћи ће се видјети каквоћа појединих артикала, као год и контратски услови са односним обавезама.

Подузимачима уговора тражи се кауција од једне до двије хиљаде круна у готовом новцу или од двије до три хиљаде у сигурној застави према количини издатка предвиђеног у самом уговору.

Број Рег. 3869—IV—1357—1906. Из Администр. одјелења Министарства Војног. 2—3

ОБЈАВА

На основу рјешења Књ. Министарства Унутрашњих Дјела од 16. новембра 1906. г. под број 6804. управа централног казног завода у Подгорици јавља, да ће се на дан 20. децембра 1906. године држати јавна лицитација за издавање хране осуђеницима централног казног завода за вријеме од 1. јануара 1907. до закључно 31. децембра 1907. године.

Позивају се сви они, који би жељели лицитирати, да се одређеног дана у 8 сати у јутро пријаве у управину канцеларију, гдје ће се лицитација одржати, а ближа обавјештења о условима, под којима ће се издавање хране уступити, могу се добити у управину канцеларију свакога дана од 8—12 прије и од 2—5 сати послје подне.

Онај, коме се речено издавање хране уступи, дужан је истога дана положити кауцију од 100. наполеона било у готову новцу, сигурном јемству или залози.

Бр. 377. Из канцеларије управе централног казног завода; 18. новембра 1906. год., у Подгорици.

ОБЈАВА

Министарство Просвјете и Црквених Послова овијем путем изијештава све, којих се тицало буде, да је садавањем стипендија за ову школску 1906—1907. годину завршило и да се у будуће ни једна молба неће ни узимати у обзир, пошто је кредит, буџетом за ово одобрен, већ исцрпљен.

Ово важи и за све оне, који су молбе за стипендију поднијели, а рјешење нијесу још добијали.

Бр. 2796. Из канцеларије Мин. Просвјете и Црквених Послова, 23. новембра 1906. год., Цетиње. 1,3

Службени огласи

ИСПРАВКА. У 29. броју „Гласа Црногорца“ т. г. „службени огласи“ у објави Капетанског суда Рсојевићског, од 5. септембра 1906. о продаји непокретности Новице Перчевића и синона му, у ставу, продаја ће се извршити 5. октобра, 5. новембра и 5. децембра 1906. учињена је погрешка, што се са овим исправља, а то, да се продаја изврши 5. октобра и 5. новембра 1906. и 5. марта 1907. год.

К броју 582—9—1906.

Рсојевић, 17. новембра 1906.

Р. 77. бр. 556.1.1. Капетан Ј. Војводић.

ОБЈАВА

У недостатку уредног општинског часовника за варош Цетиње, — Књаж. Поште и Телеграфи управљаће се, у будуће, у својој служби, како за отварање и за тварање канцеларија, тако и за телеграфско вријеме и кретање дилижанских кола, тачно према средњо-европском времену, а по часовнику пограничне Ц. К. поштанско-телеграфске штације у Котору.

Број 6033. Из канцеларије поштанско-телеграфског одељења министарства унутрашњих дјела — на Цетињу, 16. новембра 1906.

2—2

ОБЈАВА

Јавља се поморцима, да ће од 15. овог мјесеца свијетлити на глави Мула, који се гради у Барској Луци, један зелени фењер, који се види с мора миљу и по далеко. Муо се гради 300 метара од пунте Волуице, у правцу сјеверо-истока.

Број 441. — Из канцеларије Књ. капетанства лука и поморске здравствености, 12. новембра 1906. год. Пристан.

2—3

Приватни огласи

Црногорска Банка

Довршила је послове око своје организације и ошћочела је редован рад по свима гранама кредитних и банкарских послова, предвиђеним чл. 12. друштвених права.

Црногорска Банка ради ове послове:

1. Есконтује мјенице на којима су најмање три потписа под условима од стране банчине цензуре одобреним;
2. Издаје зајмове на робу, злато, драгоцености и хартије од вриједности;
3. Отвара кредите по текућим рачунима на подлогу, коју управни одбор према банчиним приликама примити може;
4. Купује и продаје чекове на стране пијаче;
5. Прима новац на приклад на уложне књижице и текуће рачуне и у вези с овим, врши исплате и наплате у земљи и иностранству;

6. Врши куповину и продају ефеката са туђ рачун;

7. Ради све мјеначке и банкарске послове и прима депозите на чување и руковање.

Све ове послове врши Банка под најповољнијим условима у тежњи, да својим радом и својим услугама буде што више и што боље од користи домаћој штеђивини и радности.

Цетиње, 30. октобра 1906.

Управа
Црногорске Банке

Р. 163, Бр. 510, 4,5

КУПУЈЕМ старе и нове жигосане марке црногорске, по погодби. — Професор **Богомир Брус**, Загреб, Реална Гимназија. Р. 15. бр. 529. 3,3

ПРОДАЈЕМО чисто улцињско вино — Петковић — на мањој и већој количини. Литар 56 пара.

Цетиње. **Браћа Ђурчић**. Р. 16, број 562. 1,3.

БЛАГОДАРНОСТ.

Особиту благодарност изјављујемо нашој браћи Црмничанима и другим Црногорцима, који не пожалише од своје врло мучне зараде у далекој Америци приложити саборној цркви у Сотонићима лијепу суму новца да се уреди нови иконостас са позлатом чија имена овђен доносимо:

по 20 долара: Станко Коичић, Ђуро Радовић, Нико Ђукановић, Јово Ђукановић,

вић, Томо Добрковић;

по 15 долара: Саво Стојановић; по 12 долара: Нико Добрковић, Саво Добрковић, Саво Радовић;

по 10 долара: Зеко Влаховић, Саво Гажевић, Перо Поповић, Нико Радовић, Нико Ђукановић, Мило Ђукановић, Нико Стојановић, Саво Стојановић, Благо Стојановић, Мило Добрковић, Перо Марковић, Стево Поповић, Саво Ђукановић;

по 5 долара: Лабуд Радовић, Саво Радовић, Васо Бокан, Лука Лекић, Крсто Лекић, Јошо Жиковић, Иво Раичевић, Зеко Барјамовић, Перо Никаљевић, Нико Лоровић, Томо Михаловић, Васо Поповић, Марко Поповић, Никола Црнчевић;

по 4 долара: Матан Лоровић; по 3 долара: Нико Лоровић, Васо Бошковић, Лука Томашевић, Ђуро Бошковић, Томо Иличковић, Митар Поповић, Митар Никаљевић, Богдан Ракић, Томо Ђоновић, Видо Јовановић, Косто Копитовић, Митар Ђурашковић;

по 2 долара: Машан Лекић, Андрија Барјамовић, Илија Радача, Ђуро Раичевић, Илија Жиковић, Петар Бокан, Мило Радача, Нико Лекић, Илија Алексић, Божо Ђоновић, Вуко Клашнић, Ђуро Ђоновић, Митар Ђоновић, Јован Алексић, Мило Ђоновић, Мило Томашевић, Лука Бошковић, Ристо Вујовић, Симон Вујачић, Стефан Грабовица, Мило Спичановић, Бојо Жижић, Мило Хумац;

по 1 долар: Љубомир Пурлија, Лука Томашевић, Божо Ђоновић, Перо Ђоновић, Машо Ђоновић, Илија Црнчевић, Јово Црнчевић, Перо Вуксановић, Мило Шабан, Јово Костић, Мило Ивановић, Никола Вујовић, Илија Страхиња, Васо Томовић, Видо Јоветић, Лука Масоничић, Јоко Савић, Томо Спичановић, Томо Вукчeвић, Ђуро Јововић, Крсто Ђаконовић, Шоро Вујачић, Јаков Перовић, Лука Перовић, Лука Мартиновић.

Овђен наведеним приложницама остајемо вјечито благодарни и молимо Бога да им даде здравље и задовољни повратак у своју Отачбину.

Сотонићи, Новембра 1906.

Одбор саборне цркве
сотонићске.

Р. 287, број 558. 1,1.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Нижеименованој браћи Црногорцима и осталим Словенима, који дадоше рукопомоћи фамилији покојног Јова Тујова Поповића из Цуца.

Покојни Јово пошао је у Јужној Америци и 18. мјесец по доласку од куће разболи се у Бонзајер, гдје послје 15 дана боловања пресели се у вјечност 18. августа 1906. године, у својој 34. години.

Погребу покојника били су присутни 40 Црногораца, који су утрошили око погребачког истога 400 круна.

Они који су били присутни погребу пок. Јова, као и сви они, који су дознали за његову смрт и разумјели да је пок. оставио шесторо малољетне дјеце без икаквог имања из сажаљења и останак фамилије покојног Јова приложили су шљедече:

Цуце:
Видак Поповић кр. 20; Благота Поповић, кр. 10; Дуњаш Поповић кр. 10; Никола Поповић кр. 20; Перо Поповић кр. 20; Радуле Поповић кр. 20; Никола Поповић кр. 10; Андрија Поповић кр. 20; Крсто Поповић кр. 20; Алекса Поповић кр. 14; Јован Поповић кр. 14; Ђорђе Поповић кр. 20; Гајо Поповић кр. 30; Никола Поповић кр. 20; Ђуро Поповић кр. 20; Драго Поповић кр. 20; Марко Поповић кр. 10; Јагош Рогановић кр. 20; Пајо Косановић кр. 30; Јован Звицер кр. 6; Вуко Мијановић кр. 10; Бајо Томановић кр. 10; Васо Томановић кр. 10; Саво Марковић кр. 6; Ристо Стевовић кр. 20; Никола Стевовић кр. 20; Шалета Стевовић кр. 10; Лука Стевовић кр. 10; Јошо Рогановић кр. 10; Шћепан Кривокапић кр. 20; Раде Марковић кр. 10; Јошо Кривокапић кр. 10; Марко Кривокапић кр. 10; Перо Кривокапић кр. 10; Јован Андрић кр. 20; Шћепан Звицер кр. 10; Груица Перишић кр. 22; Крсто Вулетич кр. 20; Крсто Марковић кр. 20; Ђуро Звицер кр. 10; Ђетко Звицер кр. 50; Обрад Симовић кр. 22; Андрија Кривокапић кр. 10; Митар Кривокапић кр. 10; Вуко Кривокапић кр. 10; Крсто Кривокапић кр. 12; Јаков Мијановић кр. 5; Милан Мијановић кр. 5; Митар Ђуричић кр. 10; Јован Марковић кр. 12; Саво Марковић кр. 10; Јован Марковић кр. 10.

Ђелице:

Новица Вуковић кр. 20; Филип Вуковић кр. 20; Ђуро Вуковић кр. 10; Ђурица Пејовић кр. 20; Никола Пејовић кр. 10; Крсто Абрамковић кр. 10; Никола Абрамковић кр. 20; Крсто Пејовић кр. 10; Саво Пејовић кр. 10; Стеван Пејовић кр. 10; Радоје Вуковић кр. 20; Ђетко Милић кр. 10; Стево Абрамковић кр. 10; Спасоје Абрамковић кр. 10; Мидан Пејовић кр. 10; Ђуро Абрамковић круна 10; Саво Вукчевић кр. 6; Ђуро Лалић кр. 10; Крсто Абрамковић кр. 10.

Чевјани:

Лука Ђукановић кр. 10; Раде Ђукановић кр. 10; Спасоје Ђукановић кр. 10; Саво Ђукановић кр. 10; Раде Ђукановић кр. 10; Никола Николић кр. 10; Марко Николић кр. 10; Шћепан Николић кр. 10; Марко Мрђеновић кр. 10; Павле Мићуновић кр. 10; Ристо Поповић кр. 4; Јован Николић кр. 10.

Ђегуши:

Тодор Капетановић кр. 8; Марко Брагичевић кр. 8; Стево Лукретија кр. 4; Нико Ђуровић кр. 8; Нико Милошевић кр. 8; Шпиро Данчуловић кр. 8; Саво Лучић кр. 10; Перо Лучић кр. 4; Јово Вукчевић кр. 4; Перо Вукчевић кр. 10; Станко Лучић кр. 2; Марко Перовић кр. 2; Марко Вуловић кр. 2; Јоко Вуловић кр. 4; Филип Врбица кр. 2; Јоко Поповић кр. 6; Лука Поповић кр. 20; Благо Поповић кр. 6.

Бајице:

Барј. Нико Мартиновић кр. 6; Благо Мартиновић кр. 6; Саво Мартиновић кр. 2.

Ђеклићи:

Јован Калуђеровић кр. 10; Машо Калуђеровић кр. 10; Петар Калуђеровић кр. 10; Ђуро Јовановић кр. 10; Периша Калуђеровић кр. 10; Васо Радовић кр. 10; Новак Радуловић кр. 10; Филип Пајовић кр. 10; Крсто Пајовић кр. 10; Марко Павићевић кр. 10; Мило Вујосевић кр. 10; Васо Драгутиновић кр. 4; Митар Мухадиновић кр. 4.

Бањани:

Мило Еледовић кр. 10; Новак Ераковић кр. 4; Ђоко Драганић кр. 2; Аким Алексић кр. 4; Шћепан Јововић кр. 2; Андрија Спасојевић кр. 10; Мица Миловић кр. 10; Петар Миловић кр. 5; Аким Миловић кр. 10; Васо Капетинић кр. 10; Радоје Радовић кр. 10; Јован Миљанић кр. 10; Крсто Миљанић кр. 10; Игњат Миљанић кр. 10; Шуле Миљанић кр. 10; Рамо Миљанић кр. 10; Симо Огњеновић кр. 5; Јован Ђетковић кр. 10.

Жупјани:

Милан Ивановић кр. 5; Илија Дендић кр. 4; Бајо Ђилас кр. 2.

Васојевићи:

Барј. Никола Дедовић кр. 10; Никола Павићевић кр. 10.

Њешивци:

Павле Росандић кр. 6.

Граховљани:

Спасоје Булаић кр. 10.

Србијанци:

Саво Савић кр. 3; Ђорђе Петровић кр. 3.

Руси:

Антип Шевчеков кр. 4; Васиљ Војита кр. 4; Паво Канас кр. 2; Антип Кусамбов кр. 2.

Аустријанци:

Маријан Врдољак кр. 10; Миле Росић кр. 10.

Из саучешћа види се, да је пок. Јово и код друштва у Америци био омиљен као код нас овамо, јер не само да су материјално помогли његовој жалосној фамилији, него и писмено изјавили саучешћа, у којима су забиљежени жалосни изрази и осјећаји из душе и срца за покојним Јовом.

Нијесмо могли пропустити, да и овим путем не изјавимо браћи саучесницима највећу захвалу и благодарност њихове добротe.

Цуце, (Липа) 15. Новембра 1906.

Испред браће и сродника:

официр **Пајо Б. Поповић**, официр **Митар Н. Поповић**, **Милош Л. Поповић**, **Ђоко Л. Поповић**. Р. 810, број 554. 1,1.

БЛАГОДАРНОСТ

Промисао Свевишњег тако је хтјела да нам из синовљевог загрљаја отргне миле наше родитеље; четрдесетдневни помен извршисмо нашој незаборављеној мајци **Стани** — а Богу би угодно да прими у вјечност нашег незаборављеног оца, односно брата

† Ива Ђуканова Марковића,

послије дугог и тешког боловања, у 70. години живота, у петак 17. новембра ове године.

Приликом болести, смрти и спровода, нашег покојника, указао нам је саучешће, од стране грађанства цетињског, особито особља Државне Штампарије које корпоративно присуствова спроводу, на чему свима и свакоме од срца благодаримо.

Цетиње.

Ожалошћени:

синови: Божо, Перо, Нико; брат Машо и остала породица Марковић.
Р. 96. Бр. 568. 1,1.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег доброг и непрежаљеног мужа, оца и ђеда

† ШАКА Б. ПЕЈОВИЋА,

најтоплије захваљујемо грађанству ријечком, који онако дирљиво испрати драгог нам покојника до матере земље; као и оним, који нам путем писама или телеграфа изјавише саучешће у нашој великој жалости.

Особито пак благодаримо председнику општине г. Илију Шћеповићу, г. Др. Хаџопулу, на њиховом великом братском заузимању и старању за вријеме кратке болести као и смрти покојника.

Ријека, 16. Новембра 1906.

Ожалошћени: удова Маре, шћер Јованка, унук Димитрије.

Р. 82, бр. 566. 1,1.

Са тужним срцем јављамо својим, пријатељима, кумовима и познаницима овдје и на страни да се је наш нигда непрежаљени муж, односно отац и брат

† ЛУКА ФАТИЋ, трговац

у 57. години свога живота преселио у вјечност 15. Новембра 1906. године.

Сматрамо за дужност овим путем срдечно захваћати г. г. Доктору Хаџопулу, свештенику Јовићевићу, учитељу Јовићевићу с ђацима, а особито грађанству ријечком и околини, као и оним, који с Цетиња, Подгорице и из Скадра дођоше и спровод увеличаше, покојника до гроба испратише и нам у неколико тугу ублажише.

Дубока хвала свима и свакоме, који нам у нашој преголемој жалости саучешће изјавише писмено, усмено или брзојавно.

Ријека,

Ожалошћени: супруга Марица; синови: Саво и Алекса; кћери: Савета, Стефа, Јелена, Милева и Даница; брат Јошо.

Р. 120, број 555. 1,1.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти никад прежаљеног сина, брата, синовца

† ЂУРА С. МАРТИНОВИЋА,
музиканта војне музике,

који се изненадном смрћу, у цвијету своје младости, 20. години живота, предаде матери земљи, отијепи од братске заједнице, да вјечни санак борави и млађани живот посвети вољи Свевишњег. Дубоко ганути тешким ударцем за милим покојником, држимо за најсветију дужност, изразити овим путем нашу најтоплију захвалност саучесницима у његовој сахрани.

На првом мјесту остајемо вјечито благодарни г. г. мјесним љекарима, који се својски трудише, да покојника отргну од смрти;

Дворском маршалу г. Церовићу, који с госпођом похита да кума оилаче и положи вијенац на мртвачки сандук.

За навјек нека је захвалност друштву покојниковом, који га заједнички — дружевски оплакаше и попратише уз ношњу приложеног вијенца до вјечног му боравишта.

Свесрдна хвала грађанству цетињском — обојег пола, браћи Бајицама, познаницима и пријатељима, који ма којим путем учествоваше у овој големој жалости.

Бајице, 19. Новембра 1906. г. Ожалошћени: мајка Стане, браћа, сестре и остала родбина.

Р. 154, број 563. 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег оца односно мужа

† ЈОКА МАРКОВА РАИЧЕВИЋА,

који се пресели у вјечност 12. новембра ове године у 73. години свога живота, овим путем изјављујемо вјечиту захвалност браћи племеницима, који на глас о смрти покојниковој одма похиташе у наш ожалошћени дом.

Вјечита захвалност г. учитељу Марку Вукосавићу, који са ђацима увелича спровод покојников и над гробом изговорио диван говор и неколико покојниково житије и заслуге изнио.

Доживотна благодарност: Глуходољанима, Сотонићима, Брчељанима, Подгоранима, Грађанима и свима онијема који ма којим путем изјавише саучешће у нашој жалости и тијем у неколико утјешисе наша ожалошћена срца.

Буковић, 12. новембра 1906. г.

Ожалошћена удова Јана, синови: Никола и Петар; кћери: Марија, Стана, Јована, Ивана. Р. 115, број 559. 1,1.